

**PROTOKOLAS DĖL EUROPOS SĄJUNGOS IR JUNGTINIŲ AMERIKOS VALSTIJŲ
SUSITARIMO DĖL SAVITARPIO TEISINĖS PAGALBOS TAIKYMO LIETUVOS
RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR JUNGTINIŲ AMERIKOS VALSTIJŲ
VYRIAUSYBĖS SUTARČIAI DĖL SAVITARPIO TEISINĖS PAGALBOS
BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE***

1. Kaip numatyta 2003 m. birželio 25 d. pasirašyto Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų susitarimo dėl savitarpio teisinės pagalbos (toliau – ES ir JAV savitarpio teisinės pagalbos susitarimas) 3 straipsnio 2 dalyje, Lietuvos Respublikos ir Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybės pripažįsta, kad pagal šio Protokolo nuostatas ES ir JAV savitarpio teisinės pagalbos susitarimas yra taikomas 1998 m. sausio 16 d. pasirašytai dvišalei Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybės sutarčiai dėl savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose (toliau – 1998 m. savitarpio teisinės pagalbos sutartis) šiomis sąlygomis:

a) ES ir JAV savitarpio teisinės pagalbos susitarimo 4 straipsnis, kuris yra išdėstytas šio Protokolo priedo 16 *bis* straipsnyje, reglamentuoja finansinių sąskaitų ir operacijų nustatymą, papildant 1998 m. savitarpio teisinės pagalbos sutarties nuostatose jau numatytus įgaliojimus;

b) ES ir JAV savitarpio teisinės pagalbos susitarimo 5 straipsnis, kuris yra išdėstytas šio Protokolo priedo 16 *ter* straipsnyje, reglamentuoja jungtinių tyrimo grupių sudarymą ir veiklą, papildant 1998 m. savitarpio teisinės pagalbos sutarties nuostatose jau numatytus įgaliojimus;

c) ES ir JAV savitarpio teisinės pagalbos susitarimo 6 straipsnis, kuris yra išdėstytas šio Protokolo priedo 16 *quater* straipsnyje, reglamentuoja prašomojoje valstybėje esančio asmens apklausą naudojant vaizdo perdavimo tarp prašančiosios ir prašomosios valstybių technologiją, papildant 1998 m. savitarpio teisinės pagalbos sutarties nuostatose jau numatytus įgaliojimus;

d) ES ir JAV savitarpio teisinės pagalbos susitarimo 7 straipsnis, kuris yra išdėstytas šio Protokolo priedo 4 straipsnio 1 dalyje, reglamentuoja pagreintų susižinojimo būdų naudojimą, papildant 1998 m. savitarpio teisinės pagalbos sutarties nuostatose jau numatytus įgaliojimus;

e) ES ir JAV savitarpio teisinės pagalbos susitarimo 8 straipsnio 2 dalis, kuri yra išdėstyta šio Protokolo priedo 2 straipsnio 2 dalyje, reglamentuoja savitarpio teisinės pagalbos prašymų perdavimą administracinėms institucijoms, papildant 1998 m. savitarpio teisinės pagalbos sutarties nuostatose jau numatytus įgaliojimus;

f) ES ir JAV savitarpio teisinės pagalbos susitarimo 9 straipsnis, kuris yra išdėstytas šio Protokolo priedo 7 straipsnyje, reglamentuoja prašančiajai valstybei pateiktos informacijos ar įrodymų naudojimo apribojimus ir pagalbos teikimo sąlygas arba atsisakymą teikti pagalbą ryšium su duomenų apsauga.

2. Priedą sudaro 1998 m. savitarpio teisinės pagalbos sutarties ir ES ir JAV savitarpio teisinės pagalbos susitarimo nuostatų integruotas tekstas, kuris taikomas šiam Protokolui įsigaliojus.

3. Pagal ES ir JAV savitarpio teisinės pagalbos susitarimo 12 straipsnį šis Protokolas taikomas iki ir po jo įsigaliojimo padarytiems nusikaltimams.

4. Šis Protokolas netaikomas iki jo įsigaliojimo pateiktiems prašymams, išskyrus tai, kad pagal ES ir JAV savitarpio teisinės pagalbos susitarimo 12 straipsnį, priedo 4 straipsnio 1 dalis, 6 ir 16 *quater* straipsniai yra taikytini iki jo įsigaliojimo pateiktiems prašymams.

5. a) Kad šis Protokolas įsigaliojotų, Lietuvos Respublika ir Jungtinės Amerikos Valstijos turi atlikti atitinkamas taikytinas vidaus procedūras. Jas atlikus, Lietuvos Respublikos ir Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybės pasikeičia dokumentais, patvirtinančiais, kad jos atliko šiuo tikslu reikalingas vidaus procedūras. Šis Protokolas įsigalioja ES ir JAV savitarpio teisinės pagalbos susitarimo įsigaliojimo dieną.

b) Nutraukus ES ir JAV savitarpio teisinės pagalbos susitarimą, šio Protokolo galiojimas nutraukiamas ir taikoma 1998 m. savitarpio teisinės pagalbos sutartis. Nepaisant to, Lietuvos Respublikos ir Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybės gali susitarti ir toliau taikyti kai kurias arba visas šio Protokolo nuostatas.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti atitinkamų Vyriausybių tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Sudaryta 2005 m. birželio 15 d. dviem egzemplioriais lietuvių ir anglų kalbomis. Abu tekstai yra autentiški.

* Skelbtas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje L: 2003 07 19 Nr. 181-34.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

JUNGTINIŲ AMERIKOS VALSTIJŲ
VYRIAUSYBĖS VARDU

PRIEDAS

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR JUNGTINIŲ AMERIKOS VALSTIJŲ VYRIAUSYBĖS SUTARTIS DĖL SAVITARPIO TEISINĖS PAGALBOS BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE

TURINYS

1 straipsnis	Teisinės pagalbos apimtis
2 straipsnis	Centrinės institucijos
3 straipsnis	Pagalbos apribojimai
4 straipsnis	Prašymų forma ir turinys
5 straipsnis	Prašymų vykdymas
6 straipsnis	Išlaidos
7 straipsnis	Naudojimo apribojimai
8 straipsnis	Parodymai arba įkalčiai prašomojoje valstybėje
9 straipsnis	Oficialūs dokumentai
10 straipsnis	Atvykimas į prašančiąją valstybę
11 straipsnis	Asmenų, kurių laisvė apribota, perdavimas
12 straipsnis	Asmenų ar daiktų buvimo vietos ar tapatybės nustatymas
13 straipsnis	Dokumentų įteikimas
14 straipsnis	Krata ir areštas
15 straipsnis	Daiktų grąžinimas
16 straipsnis	Teisinė pagalba konfiskacijos procese
16 <i>bis</i> straipsnis	Banko informacijos nustatymas
16 <i>ter</i> straipsnis	Jungtinės tyrimo grupės
16 <i>quater</i> straipsnis	Apklausa vaizdo konferencijos būdu
17 straipsnis	Suderinamumas su kitomis sutartimis
18 straipsnis	Konsultacijos
19 straipsnis	Galiojimo pasibaigimas

1 straipsnis

Teisinės pagalbos apimtis

1. Susitariančiosios Šalys pagal šios Sutarties nuostatas teikia viena kitai pagalbą, tiriant nusikaltimus, persekiojant už juos ir užkertant jiems kelią bei atliekant procesinius veiksmus baudžiamosiose bylose.

2. Teisinė pagalba apima:

- asmenų parodymų arba pareiškimų ėmimą;
- dokumentų, protokolų ir kitų įkalčių pateikimą;

- c) asmenų ar daiktų buvimo vietos ar tapatybės nustatymą;
- d) dokumentų įteikimą;
- e) asmenų, kurių laisvė apribota, perdavimą parodymų davimui ar kitais tikslais;
- f) kratos ir arešto prašymų vykdymą;
- g) procesinę pagalbą ribojant turto disponavimo teisę ir konfiskuojant turta; restituciją; baudų išieškojimą; ir
- h) visas kitas pagalbos formas, kurių nedraudžia prašomosios valstybės įstatymai.

3. Teisinė pagalba teikiama nepriklausomai nuo to, ar tyrimo, baudžiamojo persekiojimo ar procesinių veiksmų objektu prašančiojoje valstybėje padaryta veika pagal prašomosios valstybės įstatymus sudarytų nusikaltimą.

4. Ši Sutartis išimtinai taikoma tik Šalių tarpusavio teisinei pagalbai. Šios Sutarties nuostatos nesuteikia teisės privatiems asmenims gauti, nuslėpti įkalčius arba jų nepriimti, arba trukdyti prašymo vykdymui.

2 straipsnis

Centrinės institucijos

1. Išskyrus atvejus, kai šioje Sutartyje nustatyta kitaip, Susitariančiųjų Šalių institucijos kreipiasi dėl teisinės pagalbos ir gauna ją per savo atitinkamas centricines institucijas. Lietuvos Respublikos centricine institucija yra Generalinė prokuratūra ir Teisingumo ministerija. Jungtinių Valstijų centricine institucija yra Generalinis prokuroras arba jo paskirti asmenys Teisingumo departamente.

2. a) Lietuvos Respublikos centricinė institucija pateikia teisinės pagalbos prašymus prokurorų ir teismų vardu. Jungtinių Valstijų centricinė institucija pateikia prašymus suteikti teisinę pagalbą prokurorų, tardytojų, kurių kompetencijoje yra teisėsauga, įstaigų ir institucijų, turinčių įstatymais suteiktus įgaliojimus perduoti bylas baudžiamajam procesui, vardu.

b) Agentūrų ir įstaigų, turinčių specifinius įstatyminius ar priežiūros įgaliojimus perduoti bylas baudžiamajam persekiojimui, prašymus pagal a punktą centricinės institucijos arba kitos institucijos, dėl kurių gali susitarti centricinės institucijos perduoda viena kitai.

3. Prašančiosios valstybės centricinė institucija imasi visų priemonių užtikrinti, kad teisinės pagalbos prašymas nebūtų pateikiamas, kai, jos nuomone:

- a) nusikaltimas, kuriuo pagrįstas prašymas, neturi rimtų pasekmių; arba
- b) prašomos pagalbos apimtis nepateisinama atsižvelgiant į numatomos bausmės dydį.

4. Centricinės institucijos šios Sutarties tikslais tarpusavyje susižino tiesiogiai.

3 straipsnis

Pagalbos apribojimai

1. Prašomosios valstybės centricinė institucija gali atsisakyti suteikti teisinę pagalbą, jei:

- a) prašymas susijęs su karo baudžiamosios teisės pažeidimu, kuris nelaikomas nusikaltimu pagal bendruosius baudžiamuosius įstatymus;
- b) prašymas susijęs su politiniu nusikaltimu;
- c) prašymo vykdymas gali pakenkti prašomosios valstybės suverenitetui, saugumui ar panašioms esminiams interesams;
- d) prašymas surašytas nepakankamai laikantis 4 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

2. Prieš atsisakydama suteikti teisinę pagalbą pagal šį straipsnį, prašomosios valstybės centricinė institucija pasitaria su prašančiosios valstybės centricine institucija ir nusprendžia, ar teisinė pagalba gali būti suteikiama laikantis tokių sąlygų, kokios, jos nuomone, yra būtinos. Jei prašančioji valstybė sutinka, kad teisinė pagalba būtų suteikta tokiomis sąlygomis, ji tų sąlygų laikosi.

3. Jei prašomosios valstybės centrinė institucija atsisako suteikti teisinę pagalbą, ji informuoja prašančiosios valstybės centrinę instituciją apie atsisakymo priežastis.

4 straipsnis

Prašymų forma ir turinys

1. a) Prašymas suteikti teisinę pagalbą yra pateikiamas raštu, išskyrus ypatingos skubos atvejus, kai prašomosios valstybės centrinė institucija gali priimti prašymus kita forma. Jei prašymas nėra pateikiamas raštu, tai per dešimt dienų jis turi būti patvirtintas raštu, nebent prašomosios valstybės centrinė institucija sutinka kitaip. Faksimiliniu ryšiu ar elektroniniu paštu perduoti prašymai šiame punkte yra laikomi raštu pateiktais prašymais.

b) Su teisinės pagalbos prašymais susiję pranešimai gali būti siunčiami greitesnėmis ryšių priemonėmis, įskaitant faksimilinį ryšį ar elektroninį paštą, po to juos oficialiai patvirtinant, jei to reikalauja prašomoji valstybė. Prašomoji valstybė gali atsakyti greitesnėmis ryšių priemonėmis.

c) Jei nėra susitarta kitaip, prašymas pateikiamas prašomosios valstybės kalba arba yra į ją išverčiamas.

2. Prašyme nurodoma:

a) tyrimą, baudžiamąjį persekiojimą ar procesinius veiksmus, su kuriais susijęs prašymas, atliekančios įstaigos pavadinimas;

b) informacija, apibūdinanti nusikaltimo faktus, ir procesinė bylos istorija;

c) nusikalstamą veiklą, dėl kurios yra prašoma suteikti teisinę pagalbą, apibrėžiantys įstatymų tekstai;

d) norimų gauti įkalčių, informacijos ar kitos teisinės pagalbos aprašymas;

e) tikslas, dėl kurio siekiama gauti įkalčius, informaciją ar kitą teisinę pagalbą.

3. Prašyme suteikti teisinę pagalbą, kiek tai yra būtina ir įmanoma, taip pat nurodoma:

a) informacija apie asmens, iš kurio siekiama gauti įkalčių, tapatybę, pilietybę ir buvimo vietą;

b) informacija apie asmens, kuriam turi būti įteiktas šaukimas, tapatybę ir buvimo vietą, to asmens ryšys su tyrimu, baudžiamuoju persekiojimu ar procesu, ir būdas, kuriuo turi būti įteiktas šaukimas;

c) informacija apie asmens ar daikto, kurio buvimo vieta turi būti nustatyta, tapatybę ir tariamą buvimo vietą;

d) detalus aprašymas asmens ar vietos, kuriuos reikia apieškoti, ir daikto, kurį reikia areštuoti;

e) būdo, kurio laikantis reikia paimti ir užrašyti asmens parodymus arba pareiškimą, aprašymas;

f) norimų gauti parodymų arba pareiškimo aprašymas, kuriame gali būti sąrašas klausimų, kuriuos reikia pateikti;

g) kokios nors specialios procedūros, kurios turi būti laikomasi vykdant prašymą, aprašymas;

h) informacija apie išlaidų atlyginimą, kurį turės teisę gauti asmuo, šaukiamas atvykti į prašančiąją valstybę; ir

i) bet kuri kita informacija, kuri gali būti pateikta prašomajai valstybei tam, kad būtų lengviau įvykdyti prašymą.

5 straipsnis

Prašymų vykdymas

1. Prašomosios valstybės centrinė institucija nedelsdama vykdo prašymą arba, kai reikia, perduoda jį kompetentingai įstaigai. Prašomosios valstybės kompetentingos įstaigos imasi visų priemonių prašymui vykdyti. Prašomosios valstybės teismai išduoda šaukimus į teismą, kratos ir kitus orderius, būtinus prašymui vykdyti.

2. Prašomosios valstybės centrinė institucija atstovauja arba organizuoja, kad prašančioji valstybė būtų atstovaujama vykdant prašymą suteikti teisinę pagalbą prašomojoje valstybėje.

3. Prašymai vykdomi laikantis prašomosios valstybės įstatymų, išskyrus tuos atvejus, kai ši Sutartis numato kitaip. Tačiau prašyme nurodytas jo vykdymo būdas taikomas tik tiek, kiek jis neprieštarauja arba nėra uždraustas prašomosios valstybės įstatymų.

4. Jei prašomosios valstybės centrinė institucija nustato, kad prašymo vykdymas trukdytų toje valstybėje vykdomam tyrimui, baudžiamajam persekiojimui ar procesui, ji gali atidėti prašymo vykdymą arba po konsultacijų su prašančiosios valstybės centrine institucija vykdyti prašymą pagal sąlygas, kurios buvo nustatytos kaip būtinos. Jei prašančioji valstybė sutinka su tokiomis prašymo vykdymo sąlygomis, ji tų sąlygų laikosi.

5. Prašomoji valstybė imasi visų priemonių prašymo ir jo turinio konfidencialumui išsaugoti, jei to prašo prašančiosios valstybės centrinė institucija. Jei prašymas negali būti vykdomas nepažeidžiant konfidencialumo, prašomosios valstybės centrinė institucija apie tai informuoja prašančiosios valstybės centrinę instituciją, kuri tada nusprendžia, ar, nepaisant to, prašymas turėtų būti vykdomas.

6. Prašomosios valstybės centrinė institucija atsako į pagrįstus prašančiosios valstybės centrinės institucijos paklausimus dėl prašymo vykdymo eigos.

7. Prašomosios valstybės centrinė institucija nedelsdama informuoja prašančiosios valstybės centrinę instituciją apie prašymo įvykdymo rezultata. Jei vėluojama įvykdyti prašymą arba jo vykdymas atidedamas, prašomosios valstybės centrinė institucija nedelsdama informuoja prašančiosios valstybės centrinę instituciją apie vėlavimo arba atidėjimo priežastis.

6 straipsnis

Išlaidos

1. Prašomoji valstybė apmoka visas išlaidas, susijusias su prašymo vykdymu, išskyrus:

- a) užmokestį ekspertams;
- b) vertimo žodžiu ir raštu bei stenografavimo išlaidas, ir
- c) išlaidas, susijusias su kelione asmenų, kurie prašančiosios valstybės patogumui keliauja prašomojoje valstybėje arba keliauja pagal 10 ir 11 straipsnius; ir
- d) išlaidas, susijusias su vaizdo ryšio įrengimu ir aptarnavimu, tiek, kiek nustatyta 16 *quarter* straipsnyje, jei prašančioji ir prašomoji valstybės nesusitarė kitaip; kitos išlaidos, atsirandančios teikiant tokią pagalbą (įskaitant išlaidas, susijusias su dalyvių kelione prašomojoje valstybėje), apmokamos pagal kitas šio straipsnio nuostatas.

2. Jei vykdant prašymą paaiškėja, kad visiškai jo įvykdymas pareikalaus ypatingų išlaidų, centrinės institucijos tariasi, kad nustatytų sąlygas, pagal kurias galima toliau vykdyti prašymą.

7 straipsnis

Naudojimo apribojimai

1. Prašomoji valstybė gali reikalauti, kad prašančioji valstybė iš prašomosios valstybės bet kurią gautą informaciją ar įrodymus naudotų tik toliau nurodytais tikslais:

- a) savo baudžiamųjų bylų tyrimams ir procesiniams veiksams;
- b) siekdama užkirsti kelią tiesioginei ir rimtai grėsmei savo visuomenės saugumui;
- c) savo nebaudžiamosiose teismo ar administracinėse bylose, tiesiogiai susijusiose su tyrimais ar procesiniais veiksmais:
 - i) apibūdintais a punkte; arba
 - ii) kuriuos atliekant savitarpio teisinė pagalba buvo suteikta agentūroms ar įstaigoms, turinčioms įstatyminius ar priežiūros įgaliojimus perduoti bylas baudžiamajam persekiojimui, pagal šios Sutarties 2 straipsnio 2 dalį;
- d) bet kuriuo kitu tikslu, jei informacija ar įrodymai buvo pavišinti atliekant procesinius veiksmus, dėl kurių jie buvo perduoti, arba bet kurioje iš a, b ir c punktuose apibūdintų situacijų; ir

e) bet kuriuo kitu tikslu, bet tik gavus išankstinį prašomosios valstybės sutikimą.

2. a) Šis straipsnis nedraudžia prašomajai valstybei pagal šią Sutartį kelti papildomų sąlygų konkrečiu atveju, kai tas konkretus pagalbos prašymas negalėtų būti įvykdytas nekeliant tokių sąlygų. Jei buvo keliamos papildomos sąlygos pagal šį punktą, prašomoji valstybė gali pareikalauti, kad prašančioji valstybė pateiktų informaciją apie tų įrodymų ar informacijos panaudojimą.

b) Kaip sąlygos pagal a punktą įrodymų ar informacijos teikimui prašomoji valstybė negali taikyti rūšinių apribojimų prašančiosios valstybės asmens duomenų tvarkymo teisiniams standartams.

3. Tais atvejais, kai, atskleidus informaciją prašančiajai valstybei, prašomoji valstybė sužino aplinkybes, kuriomis remdamasi ji gali kelti papildomą sąlygą, prašomoji valstybė gali konsultuotis su prašančiąja valstybe, kad nustatytų, kaip tie įrodymai ir informacija gali būti apsaugoti.

4. Prašomosios valstybės centrinė institucija gali prašyti, kad pagal šią Sutartį pateikta informacija ar įrodymai būtų laikomi konfidencialiai arba naudojami tik pagal sąlygas, kurias ji gali nurodyti. Jei prašančioji Valstybė sutinka naudotis informacija ar įrodymais tokiomis sąlygomis, ji deda visas pastangas, kad jų būtų laikomasi.

8 straipsnis

Parodymai arba įkalčiai prašomojoje valstybėje

1. Asmuo, kuris turi duoti parodymus arba pateikti įkalčius, jei būtina, prašomojoje valstybėje yra priverčiamas atvykti ir duoti parodymus arba pateikti įkalčius, įskaitant dokumentus ir kitus rašytinius įrodymus. Asmuo, pateikęs melagingus parodymus žodžiu ar raštu, prašomojoje valstybėje už tai gali būti persekiojamas pagal tos valstybės baudžiamuosius įstatymus.

2. Gavusi prašymą, prašomosios valstybės centrinė institucija iš anksto informuoja apie parodymų arba įkalčių paėmimo laiką ir vietą vadovaujantis šiuo straipsniu.

3. Prašomoji valstybė leidžia jame nurodytiems asmenims dalyvauti vykdant prašymą ir tiesiogiai arba netiesiogiai užduoti klausimus asmeniui, kuris duoda parodymus arba pateikia įkalčius.

4. Jei 1 punkte nurodytas asmuo pareiškia, kad pagal prašančiosios valstybės įstatymus naudojasi imunitetu, privilegija arba yra neveiksnius, centrinės institucijos tariasi. Prašančiosios valstybės centrinei institucijai prašant, parodymai ar įkalčiai yra paimami, o pareiškimas perduodamas kompetentingoms prašančiosios valstybės įstaigoms spręsti.

5. Prašomojoje valstybėje pagal šį straipsnį pateiktų įkalčių arba pagal šį straipsnį paimtų parodymų dalyko autentiškumas, pateikus prašymą, tvirtinamas patvirtinimu; verslo dokumentų atveju autentiškumas tvirtinamas prie šios Sutarties pridėtoje A formoje nurodytu būdu. Tokių dokumentų nebuvimas arba neegzistavimas, pateikus prašymą, patvirtinamas naudojantis prie šios Sutarties pridėdama B forma. A forma patvirtinti dokumentai arba tokių dokumentų nebuvimą arba neegzistavimą patvirtinanti B forma prašančiojoje valstybėje yra priimanamos kaip jose nurodytų dalykų įrodymai.

9 straipsnis

Oficialūs dokumentai

1. Prašomoji valstybė pateikia prašančiajai valstybei kopijas viešai prieinamų dokumentų, įskaitant informaciją bet kokia forma, esančias prašomosios valstybės vykdomųjų, įstatymų leidybos ar teisminių institucijų žinioje.

2. Prašomoji valstybė gali pateikti kopijas dokumentų, įskaitant informaciją bet kokia forma, esančių tos valstybės vykdomųjų, įstatymų leidybos ir teisminių institucijų žinioje, tačiau viešai neprieinamų, tiek, kiek tokiomis pačiomis sąlygomis tokios kopijos būtų prieinamos jos

teisėsaugos ar teisminėms institucijoms. Vadovaudamasi šiuo punktu, prašomoji valstybė gali savo nuožiūra visiškai ar iš dalies atsisakyti vykdyti prašymą suteikti teisinę pagalbą.

3. Pagal šį straipsnį pateiktų dokumentų autentiškumas, pateikus prašymą, tvirtinamas už juos atsakingo pareigūno, naudojantis prie šios Sutarties pridedama C forma. Esant prašymui, tokių dokumentų nebuvimas arba neegzistavimas tvirtinamas naudojantis prie šios Sutarties pridedama D forma. C forma patvirtinti dokumentai arba D forma patvirtintas tokių dokumentų nebuvimas arba neegzistavimas, prašančiojoje valstybėje priimami kaip juose išdėstytų dalykų įrodymas.

10 straipsnis

Atvykimas į prašančiąją valstybę

1. Kai prašančioji valstybė prašo, kad asmuo atvyktų į tą valstybę arba į trečiąją valstybę, prašomoji valstybė kviečia tokį asmenį atvykti į atitinkamą prašančiosios valstybės arba trečiosios valstybės instituciją. Prašomosios valstybės centrinė institucija nedelsdama informuoja prašančiosios valstybės centrinę instituciją apie to asmens atsakymą.

2. Prašančioji valstybė nurodo, kokia dalimi bus apmokėtos to asmens išlaidos. Atvykti sutinkantis asmuo gali prašyti prašančiosios valstybės avanso šioms išlaidoms padengti. Šis avansas gali būti perduodamas per prašančiosios valstybės ambasadą arba konsulatą.

3. Prašančiosios valstybės centrinė institucija gali savo nuožiūra nustatyti, kad pagal šį straipsnį į prašančiąją valstybę atvykstančiam asmeniui nebus įteikti dokumentai, jis nebus sulaikytas, jo laisvė nebus kitaip apribota už veiką, kuri buvo padaryta, ar nuteisimą iki jam išvykstant iš prašomosios valstybės.

4. Šiame straipsnyje numatyto leidimo atvykti ir būti galiojimas baigiasi po septynių dienų nuo to laiko, kai prašančiosios valstybės kompetentinga įstaiga informavo pagal šią Sutartį atvykusį asmenį, kad jo buvimas nėra daugiau būtinas, o asmuo, galėdamas išvykti, neišvyko arba išvykęs savo noru grįžo.

11 straipsnis

Asmenų, kurių laisvė apribota, perdavimas

1. Asmuo, kurio laisvė apribota prašomojoje valstybėje ir kurio buvimo prašančiojoje valstybėje arba trečiojoje valstybėje siekiama šioje Sutartyje numatytos pagalbos tikslais, yra perduodamas iš prašomosios valstybės į prašančiąją valstybę arba į trečiąją valstybę, jeigu su tuo sutinka pats asmuo ir abiejų valstybių centrinės institucijos.

2. Asmuo, kurio laisvė apribota prašančiojoje valstybėje ir kurio buvimo prašomojoje valstybėje yra siekiama šioje Sutartyje numatytos pagalbos tikslais, gali būti perduodamas iš prašančiosios valstybės į prašomąją valstybę, jei su tuo sutinka pats asmuo ir abiejų valstybių centrinės institucijos.

3. Šio straipsnio tikslais:

a) priimančioji valstybė yra įgaliota ir įpareigota apriboti perduoto asmens teises, nebent abi centrinės institucijos yra susitarusios kitaip;

b) perduoto asmens, be jo sutikimo, nereikalaujama duoti parodymus prašyme neapibrėžtame procese;

c) priimančioji valstybė grąžina perduotą įkalintą asmenį siunčiančiajai valstybei iš karto, kai tą leidžia aplinkybės, arba kitu abiejų centrinių institucijų sutartu būdu;

d) priimančioji valstybė nereikalauja iš siunčiančiosios valstybės pradėti ekstradicijos ar bet kurį kitą procesą dėl perduoto asmens grąžinimo; ir

e) laikas, kurį perduoto asmens teisės yra apribotos priimančiojoje valstybėje, įskaitomas į siunčiančiosios valstybės paskirtą bausmės terminą;

f) kai gaunančioji valstybė yra trečioji valstybė, prašančioji valstybė imasi visų būtinų priemonių šios dalies reikalavimams įvykdyti.

4. Priimančiosios valstybės centrinė institucija gali suteikti perduodamam asmeniui leidimą atvykti ir būti pagal tas pačias 10 straipsnyje nustatytas sąlygas ir šio straipsnio 3 punkte numatytas taisykles.

12 straipsnis

Asmenų ar daiktų buvimo vietos ar tapatybės nustatymas

Jei prašančioji valstybė siekia, kad prašomojoje valstybėje būtų nustatyta asmenų ar daiktų buvimo vieta ar tapatybė, prašomoji valstybė imasi visų priemonių asmenų ar daiktų buvimo vietai ar tapatybei nustatyti.

13 straipsnis

Dokumentų įteikimas

1. Prašomoji valstybė imasi visų priemonių įteikti dokumentams, iš dalies ar visiškai susijusiems su teisinės pagalbos prašymu, kurį pagal šios Sutarties nuostatas pateikia kita valstybė.

2. Prašančioji valstybė prieš pakankamą laiką iki numatyto atvykimo perduoda prašymą įteikti dokumentus, kuriais reikalaujama, kad asmuo atvyktų į prašančiosios valstybės instituciją.

3. Prašomoji valstybė grąžina prašančiajai valstybei įteikimo įrodymą prašyme nurodytu būdu.

14 straipsnis

Krata ir areštas

1. Prašomoji valstybė vykdo prašymą atlikti kratą, areštą ir bet kokio daikto perdavimą prašančiajai valstybei, jeigu prašyme suteikti teisinę pagalbą nurodoma informacija, pateisinanti tokius veiksmus pagal prašomosios valstybės įstatymus.

2. Pagal prašančiosios valstybės centrinės institucijos prašymą kiekvienas areštuotą daiktą saugojęs prašomosios valstybės pareigūnas, pasinaudodamas prie Sutarties pridėta E forma, patvirtina daikto tapatybę, saugojimo trukmę ir bet kokius jo būklės pakitimus. Tokie patvirtinimai prašančiojoje valstybėje priimami kaip juose išdėstytų dalykų tiesos įrodymas.

3. Prašomosios valstybės centrinė institucija gali reikalauti, kad prašančioji valstybė laikytųsi sąlygų, būtinų apsaugoti trečiosios šalies interesams į daiktus, kurie bus perduoti.

4. Prašomosios valstybės centrinės institucijos deda visas pastangas, kad būtų gautas kiekvienas reikalingas leidimas daiktų perdavimui, jeigu tokio leidimo reikalauja šios valstybės įstatymai dėl importo, eksporto ar kitokio daiktų perdavimo.

15 straipsnis

Daiktų grąžinimas

Prašomosios valstybės centrinė institucija gali reikalauti, kad prašančiosios valstybės centrinė institucija kaip įmanoma greičiau grąžintų bet kokius daiktus, įskaitant dokumentus ar kitus įkalčius, kurie buvo jai pateikti vykdant pagal šią Sutartį pateiktą prašymą.

16 straipsnis

Teisinė pagalba konfiskacijos procese

1. Jei vienos iš Susitariančiųjų Šalių centrinė institucija įsitikina, kad nusikalstamos pajamos ar nusikaltimo įrankiai yra kitos šalies teritorijoje ir pagal pastarosios įstatymus gali būti konfiskuojami ar kitaip paimti, ji apie tai gali informuoti kitos šalies centrinę instituciją. Jei Šalis, gaunanti šią informaciją, naudojasi jurisdikcija šiuo atžvilgiu, ji gali pateikti šią informaciją

savoms institucijoms, kad būtų nustatyta, ar bet koks veiksmas yra tinkamas. Šios institucijos priima sprendimą pagal savo valstybės įstatymus. Šalies, kuri gavo informaciją, centrinė institucija informuoja informaciją pateikusios Šalies centrinę instituciją apie veiksmus, kurių buvo imtasi.

2. Susitariančiosios Šalys, kiek tai leidžia jų atitinkami įstatymai, teikia viena kitai teisinę pagalbą procesiniuose veiksmuose, konfiskuojant nusikalstamu būdu gautas pajamas bei nusikaltimo įrankius, atlyginant žalą nuo nusikaltimo nukentėjusiems asmenims ir surenkant baudas, paskirtas baudžiamojo proceso metu. Tai gali apimti tokius veiksmus, kaip laikiną pajamų ar nusikaltimo įrankių išėmimą iš apyvartos nebaigtoje byloje.

3. Susitariančioji Šalis, sauganti nusikalstamu būdu gautas pajamas ir nusikaltimo įrankius, perduoda juos pagal savo įstatymus. Kiekviena Susitariančioji Šalis gali perduoti kitai Šaliai visą arba dalį tokio turto, arba pajamas, gautas jį pardavus, kiek tai leidžia perduodančios Šalies įstatymai, ir tokiomis sąlygomis, kokios, jos nuomone, yra tinkamos.

16 bis straipsnis **Banko informacijos nustatymas**

1. a) Prašančiosios valstybės prašymu prašomoji valstybė pagal šio straipsnio nuostatas skubiai išsiaiškina, ar jos teritorijoje esantys bankai turi informacijos apie tai, kad nustatytas fizinis ar juridinis asmuo, įtariamas arba kaltinamas padaręs nusikaltimą, yra kokios nors banko sąskaitos ar sąskaitų turėtojas. Savo tyrimų rezultatus prašomoji valstybė skubiai praneša prašančiajai valstybei.

b) a punkte apibūdintų veiksmų taip pat gali būti imamasi siekiant nustatyti:

- i) informaciją apie fizinius ar juridinius asmenis, nuteistus už kokį nors nusikaltimą ar su juo susijusius;
- ii) nebankinių finansinių įstaigų turimą informaciją;
- iii) finansines operacijas, nesusijusias su sąskaitomis.

2. Papildant šios Sutarties 4 straipsnio 2 dalies reikalavimus, šio straipsnio 1 dalyje apibūdintame informacijos prašyme nurodoma:

a) fizinio ar juridinio asmens, susijusio su tokių sąskaitų ar operacijų buvimu, tapatybę;

b) pakankamai informacijos, leidžiančios prašomosios valstybės kompetentingai institucijai:

- i) pagrįstai įtarti, kad atitinkamas fizinis ar juridinis asmuo dalyvavo padarant nusikaltimą ir kad bankai ar nebankinės finansinės įstaigos prašomosios valstybės teritorijoje gali turėti prašomos informacijos;
- ii) daryti išvadą, kad prašoma informacija yra susijusi su baudžiamosios bylos tyrimu ar procesu; ir

c) kiek įmanoma, informacijos apie tai, kuris bankas ar nebankinė finansinė įstaiga gali būti susijusi, ir kita informacija, kurios turėjimas gali padėti sumažinti tyrimo mastą.

3. Jei vėliau, Europos Sąjungai ir Jungtinėms Amerikos Valstijoms pasikeičiant diplomatinėmis notomis, nebus nustatyta kitaip, pagalbos prašymus pagal šį straipsnį vieni kitiems perduoda:

a) Lietuvos Respublikoje – Generalinė prokuratūra;

b) Jungtinėse Amerikos Valstijose – už Lietuvos Respubliką atsakingas atašė, atstovaujantis:

- i) JAV Teisingumo departamento Narkotikų kontrolės administracijai dėl jos jurisdikcijai priklausančių reikalų;
- ii) JAV Vidaus saugumo departamento Imigracijos ir muitų kontrolės biurui dėl jo jurisdikcijai priklausančių reikalų;
- iii) JAV Teisingumo departamento Federalinio tyrimų biurui dėl visų kitų reikalų.

4. Lietuvos Respublika ir Jungtinės Amerikos Valstijos pagal šį straipsnį teikia pagalbą dėl pinigų plovimo ir teroristinės veiklos, už kurią baudžiama ir pagal prašančiosios, ir prašomosios valstybių įstatymus, bei dėl kitos nusikalstamos veiklos, apie kurią jos gali pranešti viena kitai.

5. Prašomoji valstybė reaguoja į prašymą pateikti medžiagą apie sąskaitas ar operacijas, nustatytas pagal šį straipsnį, vadovaudamasi šios Sutarties nuostatomis.

16 ter straipsnis

Jungtinės tyrimo grupės

1. Atitinkamose Lietuvos Respublikos ir Jungtinių Amerikos Valstijų teritorijose gali būti steigiamos ir gali veikti jungtinės tyrimo grupės, kad būtų palengvinti nusikaltimų tyrimai ar baudžiamasis persekiojimas, susiję su viena ar daugiau Europos Sąjungos valstybių narių ir Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, tais atvejais, kai Lietuvos Respublika ir Jungtinės Amerikos Valstijos mano, kad tai tikslinga.

2. Dėl grupės veiklos tvarkos, t. y. jos sudarymo, veiklos laikotarpio, vietos, organizavimo, funkcijų, paskirties ir kurios nors valstybės grupės narių dalyvavimo tyrimo veiksmuose, vykstančiuose kitos valstybės teritorijoje, įgaliojimų, susitaria atitinkamų suinteresuotų valstybių nustatytos kompetentingos institucijos, atsakingos už nusikaltimų tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą.

3. Atitinkamų suinteresuotų valstybių nustatytos kompetentingos institucijos tokios grupės steigimo ir veiklos tikslais keičiasi informacija tiesiogiai, išskyrus atvejus, kai valstybės gali susitarti dėl kitų tam tinkamų susižinojimo kanalų, nes akivaizdu, jog dėl išskirtinio sudėtingumo, plataus tyrimo masto ar kitų susijusių aplinkybių yra būtinas labiau centralizuotas kai kurių ar visų aspektų koordinavimas.

4. Jei jungtinei tyrimo grupei reikia imtis tyrimo priemonių vienoje iš grupę sudarančių valstybių, tos valstybės grupės narys gali prašyti savo kompetentingų institucijų, kad jos imtųsi tų priemonių kitoms valstybėms nepateikiant savitarpio teisinės pagalbos prašymo. Reikalaujamas teisinis standartas tai priemonei įvykdyti toje valstybėje turi būti tas standartas, kuris taikomas jos vidaus tyrimo veikloje.

16 quater straipsnis

Apklausa vaizdo konferencijos būdu

1. Lietuvos Respublika ir Jungtinės Amerikos Valstijos sudaro sąlygas naudotis vaizdo perdavimo technologija prašomojoje valstybėje esančiam liudytojui ar ekspertui apklausti byloje, kuriai gali būti teikiama savitarpio teisinė pagalba. Tiek, kiek šiame straipsnyje nėra konkrečiai nustatyta, šią procedūrą reglamentuojančios sąlygos yra tokios, kokios yra kitais atžvilgiais numatytos pagal šią Sutartį.

2. Prašančioji ir prašomoji valstybės konsultuojasi, kad galėtų lengviau spręsti teisinius, techninius ar logistinius klausimus, kurie gali iškilti vykdant prašymą.

3. Nepažeidžiant jurisdikcijos pagal prašančiosios valstybės teisę, už vaizdo konferencijos metu liudytojo ar eksperto duotus tyčinius melagingus parodymus ar kitą neteisėtą elgesį prašomojoje valstybėje baudžiama taip lyg tos veikos būtų padarytos vidaus proceso metu.

4. Šis straipsnis nedraudžia naudoti kitus parodymų gavimo būdus prašomojoje valstybėje, galimus pagal taikytiną sutartį ar teisę.

5. Prašomoji valstybė gali leisti vaizdo konferencijos technologiją naudoti kitiems negu šio straipsnio 1 dalyje apibūdintiems tikslams, įskaitant asmenų ar objektų atpažinimą arba tyrimui svarbių pareiškimų gavimą.

17 straipsnis

Suderinamumas su kitomis sutartimis

Šioje Sutartyje nustatyta teisinė pagalba ir procedūros nedraudžia Susitariančiosioms Šalims teikti teisinę pagalbą kitai Susitariančiai Šaliai, remiantis kitų taikytinų tarptautinių sutarčių ar

savo nacionalinių įstatymų nuostatomis. Susitariančiosios Šalys taip pat gali teikti teisinę pagalbą pagal dvišalius susitarimus, sutartis ar taikytiną praktiką.

18 straipsnis Konsultacijos

Siekdamos efektyviau taikyti šią Sutartį, Susitariančiųjų Šalių centrinės institucijos savo sutartu laiku tariasi. Centrinės institucijos taip pat gali susitarti dėl praktinių priemonių, kurios gali būti būtinos šios Sutarties vykdymui palengvinti.

19 straipsnis Galiojimo pasibaigimas

Kiekviena Susitariančioji Šalis, nusiųsdama kitai Susitariančiajai Šaliai rašytinį pranešimą, gali nutraukti šios Sutarties galiojimą. Sutartis nustoja galioti praėjus 6 mėnesiams nuo pranešimo dienos.

A FORMA

VERSLO DOKUMENTŲ AUTENTIŠKUMO PATVIRTINIMAS

Aš, _____ (vardas, pavardė) _____, būdamas liudytoju ir informuotas, kad už melagingą liudijimą galiu būti patrauktas baudžiamojon atsakomybėn, patvirtinu:

Aš dirbu/esu susijęs su _____ (įmonės, kurios dokumentų prašoma, pavadinimas) _____ ir užimu _____ (oficialios pareigos) _____ ir pagal pareigas esu įgaliotas ir kompetentingas patvirtinti:

Visi čia pridedami dokumentai yra saugomi aukščiau nurodytos įmonės. Šie dokumentai:

(A) buvo sudaryti tuo metu arba apytiksliai tuo metu, kai įvyko juose nurodyti faktai, apie šiuos faktus žinančio asmens arba remiantis jo perduota informacija;

(B) buvo vedami įmonės reguliarios veiklos metu;

(C) buvo įmonės vedami nuolatos; ir

D) jei nėra originalas, tai yra jo dublikatas.

_____ (sudarymo data) _____

_____ (sudarymo vieta) _____

_____ (parašas) _____

B FORMA

VERSLO DOKUMENTŲ NEBUVIMO ARBA NEEGZISTAVIMO PATVIRTINIMAS

Aš, _____ (vardas, pavardė) _____, būdamas liudytoju ir informuotas, kad už melagingą liudijimą galiu būti patrauktas baudžiamojon atsakomybėn, patvirtinu:

Dirbu/esu susijęs su _____ (įmonės, kurios dokumentų prašoma, pavadinimas) _____ ir užimu _____ (oficialios pareigos) _____ ir pagal pareigas esu įgaliotas ir kompetentingas patvirtinti:

Kadangi dirbu aukščiau nurodytoje įmonėje, esu susipažinęs su jos vedamais dokumentais. Įmonė veda dokumentus, kurie:

(A) sudaromi tuo metu arba apytiksliai tuo metu, kai įvyksta juose nurodyti faktai, apie šiuos faktus žinančio asmens arba remiantis jo perduota informacija;

(B) vedami įmonės reguliarios veiklos metu;

(C) įmonės vedami nuolatos.

Tarp tokiu būdu vedamų dokumentų yra dokumentai asmenų ir organizacijų, kurie atsiskaitinėja ar kitaip sudaro verslo sandorius su aukščiau nurodyta įmone. Aš kruopščiai patikrinau ar liečiau patikrinti šiuos dokumentus. Nebuvo rasta jokių dokumentų apie sandorius tarp šios įmonės ir toliau išvardytų asmenų ir organizacijų:

Jei ši įmonė būtų atsiskaitinėjusi aukščiau išvardytų asmenų ar organizacijų vardu ar dalyvavusi sandoriuose su jais, tą faktą liudytų jos sudaryti verslo dokumentai.

_____ (sudarymo data) _____

_____ (sudarymo vieta) _____

_____ (parašas) _____

C FORMA

OFICIALIŲ DOKUMENTŲ AUTENTIŠKUMO PATVIRTINIMAS

Aš, _____ (vardas, pavardė) _____, patvirtinu:

1. _____ (valstybinės įstaigos pavadinimas) _____ yra _____ (šalis) _____ vyriausybine įstaiga arba agentūra, įstatymų įgaliota vesti oficialius dokumentus, išdėstančius faktus, apie kuriuos pagal įstatymą turi būti pranešama, kurie turi būti įregistruojami ir archyvuojami;

2. mano pareigos aukščiau nurodytoje valstybinėje įstaigoje yra _____ (oficialus pavadinimas) _____;

3. vykdydamas savo tarnybines pareigas, aš padariau teisingas ir tikslias šios valstybinės įstaigos dokumentų kopijas; ir

4. šios kopijos aprašomos žemiau ir pridedamos.

Dokumentų aprašymas:

_____ (parašas) _____
(Oficialus herbinis antspaudas arba antspaudas)
_____ (data) _____

D FORMA

OFICIALIŲ DOKUMENTŲ NEBUVIMO ARBA NEEGZISTAVIMO PATVIRTINIMAS

Aš, _____ (vardas, pavardė) _____, patvirtinu:

1. _____ (valstybinės įstaigos pavadinimas) _____ yra
_____ (šalis) _____ vyriausybinių įstaigų arba agentūrų, įstatymų įgaliota vesti oficialius dokumentus, išdėstančius faktus, apie kuriuos pagal įstatymą turi būti pranešama, kurie turi būti įregistruojami ir archyvuojami;

2. žemiau aprašomos rūšies dokumentuose pateikiami faktai, apie kuriuos pagal įstatymus turi būti pranešama, jie turi būti įregistruojami arba surišami į bylą, ir aukščiau nurodyta valstybinė įstaiga reguliariai apie tokius faktus praneša, įregistruoja arba suriša į bylą;

3. mano pareigos aukščiau nurodytoje valstybinėje įstaigoje _____ (oficialus pavadinimas) _____;

4. vykdydamas savo tarnybines pareigas, aš, ieškodamas žemiau aprašytų dokumentų, kruopščiai patikrinu arba nurodžiau, kad būtų patikrinti aukščiau nurodytos valstybinės įstaigos dokumentai; ir

5. tokių dokumentų nebuvo rasta.

Dokumentų aprašymas:

_____ (parašas) _____
(Oficialus herbinis antspaudas arba antspaudas)
_____ (data) _____

E FORMA

AREŠTUOTŲ DAIKTŲ PERDAVIMO PATVIRTINIMAS

Aš, _____ (vardas, pavardė) _____, būdamas liudytoju ir informuotas, kad už melagingą liudijimą galiu būti patrauktas baudžiamojon atsakomybėn, patvirtinu:

1. Aš dirbu _____ (šalis) _____ ir mano pareigos yra _____ (pareigos) _____.

2. Aš perėmiau saugoti žemiau išvardytus daiktus iš _____ (asmens vardas ir pavardė) _____ (data) _____ (vieta) _____ ; ir

3. Perdaviau žemiau išvardytus daiktus _____ (asmens vardas ir pavardė) _____ (data) _____ (vieta) tokios pačios būklės, kokia buvo juos gavus (arba, jei būklė pakito, kaip nurodyta žemiau).

Daiktų apibūdinimas:

Būklės pakitimai mano saugojimo metu:

_____ (data) _____

_____ (vieta) _____

_____ (parašas) _____

(Oficialus herbinis antspaudas arba antspaudas)
